

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală de
Soluționare a Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 3199759 interior 2073
Fax : + 021 3368548
e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

**Decizia nr.187/ 09.05.2011
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L. din .X.- Jud..X.,
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr. 906459/18.03.2011**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de către Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili prin adresa nr..X./16.03.2011 înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 906459/18.03.2011 cu privire la contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. din .X., Județul .X., prin avocat X, potrivit împuternicirii avocațiale dată în baza contractului de asistență juridică nr..X./2010 aflată în original la dosarul cauzei, împotriva Deciziei de impunere nr.AIF .X./11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, a Raportului de inspecție fiscală nr.AIF .X./11.01.2011, Deciziei de nemodificare nr..X./11.01.2011 și Dispoziției de măsuri nr.AIF .X./11.01.2011.

S.C. .X. S.R.L. este persoană juridică română, cu capital privat, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J22/.X./03.08.2006 și cod unic de înregistrare RO .X.. Sediul social al S.C. .X. S.R.L. este situat în sat .X., comuna .X. nr.X, soseaua X .X. – .X., Județul .X. și are ca obiect principal de activitate: “ *comerț cu ridicata al produselor chimice*” - Cod CAEN X, figurând la poziția nr.X din anexa nr.2 la O.P.A.N.A.F. nr.2370/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili.

Obiectul contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. îl constituie Decizia de impunere nr.AIF .X./11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru suma totală de **.X. lei** reprezentând:

.X. lei - impozit pe profit;

.X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, precum și Raportul de inspecție fiscală nr.AIF .X./11.01.2011, Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./11.01.2011 și Dispoziția de măsuri nr.AIF .X./11.01.2011, emise de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului .X..

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării titlului de creanță contestat cu adresa nr.AIF X prin remitere sub semnătură, respectiv **14.01.2011**, anexată în copie la dosarul cauzei și data înregistrării contestației respectiv **14.02.2011**, așa cum reiese din amprenta ștampilei registraturii D.G.F.P..X. aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206, art.207 și art.209 alin.1 lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este legal investită să soluționeze contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. din .X..

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. AIF..X./11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.AIF..X./11.01.2011, S.C. .X. S.R.L. din .X. invocă în susținerea cauzei următoarele argumente:

Societatea consideră că modul de acțiune al organelor de inspecție fiscală este nelegal față de unele argumente referitoare la metoda comparației prețurilor în identificarea prețului de piață aferent tranzacțiilor supuse inspecției fiscale.

Societatea susține că situația tranzacționării în interiorul aceluiași grup, dovada realității prețului de vânzare la prețul pieței se dovedește de către contribuabil, prin întocmirea Dosarului prețurilor de transfer, la solicitarea organelor de inspecție fiscală.

În ipoteza în care societatea nu prezintă Dosarul prețurilor de transfer sau nu îl completează în acord cu cerințele inspectorilor, organele de inspecție fiscală pot proceda la estimarea prețului de piață prin mai multe metode, cea preferată în general fiind metoda comparației prețurilor, iar pentru a opera această metodă trebuie să identifice în piață cel puțin 3 tranzacții comparabile de produse comparabile între societăți comparabile și independente.

Societatea susține că din cele două metode de utilizare a comparării prețurilor și anume: comparabilă internă și comparabilă externă, cea mai apropiată de adevăr este cea comparabilă internă deoarece prin analiza tranzacțiilor efectuate de aceeași societate cu terțele persoane independente se confirmă sau se infirmă fără echivoc suspiciunea de transfer a profitului în străinătate, prin analiza globală a conduitei contribuabilului.

Societatea consideră că este nelegal refuzul organelor de inspecție fiscală de a lua în calcul dovezile contabile care indicau prețurile de vânzare a aceluiasi produs în relație cu terții beneficiari și de asemenea, este nelegală pretenția organelor de inspecție fiscală de a le solicita dovada prețului pieței prin expunerea a trei tranzacții efective încheiate între competitorii ei și cumpărătorii acestora.

Societatea consideră că, în condițiile în care, prin Dosarul prețurilor de transfer și prin explicațiile date organelor de inspecție fiscală a expus pe larg atât realitățile economice din piață la data achiziției cât și la data vânzării, susținând cele afirmate astfel cu dovezi emise de organisme internaționale de statistică. Cu toate acestea, forțați de împrejurări și apelând insistent la buna credință a concurenților pe piața română, suntem în măsură să facem dovada că în realitate prețul la care am vândut este prețul de piață la acea dată.

Societatea consideră că obligația de a face dovada prețului de piață nu îi revenea și ar fi fost imposibil de îndeplinit în absența bunei – credințe a competitorilor, secretul economic și confidențialitatea relațiilor comerciale împiedicând publicitatea acestor date în piață – acesta fiind și motivul pentru care dovezile depuse de societate nu pot fi decât datele statistice publice și propriile tranzacții comerciale față de terți independenți.

Societatea invocă faptul că prevederile Ordinului M.F.P.nr. 222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer indică drept termen de comparație la aprecierea asupra prețului pieței “existența a cel puțin 3 tranzacții similare” în piață, în ipoteza în care dovezile prezentate în cadrul Dosarului prețurilor de transfer nu ar fi complete.

De asemenea, societatea invocă faptul că organele de inspecție fiscală au înlăturat ca neconcludente dovezile prezentate de subscrisa în ce privește prețurile practicate de societate în relație cu partenerii săi externi, fără însă a utiliza pentru comparații “*trei tranzacții similare*”, ci doar niște “

oferte de vânzare” și *“adrese”* de răspuns din partea societăților comerciale indicate de asociații minoritari care au efectuat sesizarea.

Prin adresele în discuție, anumite societăți comerciale răspundeau organelor de inspecție fiscală prin estimarea „*prețului mediu*” de vânzare a produselor societății în perioada aprilie – iulie 2009. Adresele de comunicare a prețului la care au fost oferite spre vânzare anumite produse sau a prețului mediu la care s-au efectuat vânzările în societate nu pot fi introduse în ecuație pentru a dovedi prețul de piață la care S.C. .X. S.R.L. putea să vândă cantitatea de fertilizatori din stoc. În absența depunerii tranzacțiilor efective similare încheiate de alte societăți, concluziile organelor de inspecție fiscală sunt nelegale.

Societatea consideră că o altă eroare a organelor de inspecție fiscală este dată de faptul că perioada de apreciere asupra „*prețului mediu*” este mult prea lungă – de câteva luni, astfel piața fiind extrem de volatilă o perioadă de apreciere de câteva luni poate conduce la statistici eronate și nu admite stabilirea unei decizii de impunere împotriva societății pe baza „prețurilor medii” aferente unui trimestru, comunicate de societăți comerciale concurente fără nicio referire la elemente precum produsele comercializate, cantitățile, condițiile de livrare, de plată.

O altă eroare a organelor de inspecție fiscală a fost indusă de către societățile interpelate asupra „*prețului mediu de vânzare*” a produselor chimice, interpellând comercianți de fertilizatori foarte scumpi și nevandabili și a omis să interpeleze principalul producător român de fertilizatori – Azomureș.

Societatea consideră că adresele de răspuns ale societăților întrebate de organele de inspecție fiscală sunt irelevante, atâta vreme cât nu există date despre elementele concrete ale tranzacțiilor – produs, termen de plată, termen de livrare, condiții de livrare, transport. Pentru a sublinia absurdul situației create, societatea consideră că, în întreaga perioadă de activitate, nu a atins niciodată, nici în perioada de explozie a prețurilor în piață, nivelul pretins de organele de inspecție fiscală pentru perioada de criză.

Un alt aspect pe care societatea îl invocă este cu privire la înlăturarea dovezilor prezentate de aceasta către organele de inspecție fiscală în ceea ce privește prețurile practice pe piața internă, apreciind că nu pot lua în calcul decât date emise de societățile naționale.

Datele prezentate de societate prin Dosarul prețurilor de transfer erau datele la care a avut acces, neputând fi imputată imposibilitatea de a avea acces la datele confidențiale ale competitorilor, chiar dacă fiscul le poate obține în mod facil, prin alte mijloace de persuasiune. Câtă vreme tranzacțiile și datele statistice prezentate se încadrează în textele de lege care reglementează prețurile de transfer, organele de inspecție fiscală trebuiau să le ia în calcul sau să motiveze în mod temeinic înlăturarea dovezilor.

Lipsa comenzilor atât pe piața internă, cât și pe piața externă a dus la vânzarea îngrășămintelor către un client afiliat (Z X), acesta având deja un contract ce viza îngrășământul NPK X cu un client din Polonia. Toate aceste elemente la care s-a făcut referire mai sus nu au fost avute în vedere de organele fiscale, având drept consecință concluzii eronate.

Societatea consideră eronate și constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la înlăturarea de către acestia a cheltuielilor deductibile aferente Contractului de management încheiat cu X LITUANIA.

Cheltuielile efectuate cu pregătirea angajaților S.C. .X. S.R.L. au fost reale, sunt justificate cu documente contabile și cu evidențe interne ale ambelor societăți și au fost efectuate în scopul obținerii de profit, astfel încât nu există temeiuri pentru încadrarea acestora la categoria „*cheltuieli nedeductibile*”.

Societatea solicită față de argumentele expuse, admiterea contestației și revocarea actelor administrative fiscale contestate.

II. Urmare inspecției fiscale efectuate, prin Decizia de impunere nr. AIF.X/11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.AIF..X./11.01.2011, organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. .X. au stabilit obligații fiscale suplimentare datorate bugetului de stat de către S.C. .X. S.R.L. în sumă totală de .X. lei reprezentând:

.X. lei - impozit pe profit stabilit de plată;

.X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit.

Perioada supusă verificării : 01.01.2009-31.12.2009

Referitor la impozitul pe profit

În urma inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. S.R.L. organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe privind profitul impozabil stabilit de societate în sensul că s-a diminuat pierderea fiscală declarată de societate cu suma de .X. lei și s-a stabilit un profit impozabil în sumă de .X. lei și un impozit pe profit aferent datorat în sumă de .X. lei.

În cursul anului fiscal 2009 societatea a declarat și înregistrat impozit minim în sumă de .X. lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit de plată în sumă de .X. lei.

Din verificarea efectuată pentru perioada **01.01.2009-31.12.2009** organele de inspecție fiscală au constatat următoarele deficiențe:

1. În anul 2009 S.C. .X. S.R.L. a vândut în pierdere îngrășămintele chimice complexe NPK X(MG+B) și NPK X(S+ZN) achiziționate de la X Lituania, astfel:

Societatea achiziționează în perioada februarie – iunie 2008 cantitatea de X tone de îngrășământ chimic complex NPK X(S+ZN) îngrășământ din care, în 2009, vinde sub valoarea costului de achiziție cantitatea de X tone de îngrășământ, înregistrând o pierdere din vânzare în sumă de X lei (din această cantitate X tone au fost revândute furnizorului în perioada aprilie – iunie 2009 la preț în Euro/tonă net inferior prețului de achiziție). În urma acestei operațiuni, S.C. .X. S.R.L. rămâne cu obligație neachitată către furnizorul afiliat indirect X Lituania.

Se achiziționează în perioada ianuarie-iulie 2008 cantitatea de X tone de îngrășământ chimic complex NPK X(MG+B), îngrășământ din care, în 2009, societatea vinde sub valoarea costului de achiziție cantitatea de X tone de îngrășământ chimic, înregistrând pierdere din vânzare în sumă totală de X lei (din această cantitate, X tone au fost revândute furnizorului în perioada aprilie – iunie 2009 la preț în Euro/tonă net inferior prețului de achiziție). În urma acestei operațiuni, S.C. .X. S.R.L. rămâne cu obligație neachitată către furnizorul afiliat indirect X Lituania.

Se reține că furnizorul x Lituania este controlat în proporție de 100% de către asociatul majoritar al x Lituania (X Lituania deține și 51% din părțile sociale ale S.C. .X. S.R.L.).

Organele de inspecție fiscală au întocmit solicitarea de prezentare de către S.C. .X. S.R.L. a dosarului prețurilor de transfer pentru tranzacțiile derulate cu persoanele juridice afiliate, menționate mai sus. Conform Dosarului prețurilor de transfer înregistrat cu numărul AIF .X./30.11.2010, S.C. .X. S.R.L. concluzionează că vânzarea cantității de X tone îngrășământ chimic complex X(MG+B) către X Lituania s-ar efectua la un preț de piață corect întrucât din oferta prezentată prețul de piață aferent îngrășământului chimic complex comparabil prezentat este de X Eur/tonă și vânzarea către X Lituania s-a efectuat la preț de X Eur/tonă.

În conformitate cu art.11 alin. 2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, a pct.23 lit.a) din H.G. nr.44/2003 privind Normele metodologice de aplicare ale Codului fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și a art.1, B2), lit.f) din O.M.F.P. nr.222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer în vederea obținerii prețurilor de piață pentru tranzacțiile cu produse similare, organul de inspecție fiscală a utilizat metoda comparării prețurilor.

În vederea justificării prețului de vânzare practicat cu persoana juridică afiliată, în conformitate cu anexa 3 art.3 alin.1) din O.M.F.P. nr.222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer, organele de

inspecție fiscală au stabilit că se impunea identificarea a cel puțin trei tranzacții similare identificate valabile pentru societăți independente.

Organele de inspecție fiscală pentru identificarea prețurilor medii de vânzare practicate de societăți de profil în perioada verificată pentru tranzacții efective cu produse similare, au solicitat informații de la un număr de 10 societăți de profil din țară, respectiv:

- adresa cu numărul AIF X/20.12.2010 transmisă S.C. X S.R.L. – .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./20.12.2010 transmisă S.C. X S.R.L. – .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./20.12.2010 transmisă S.C. .X. S.R.L. – .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./21.12.2010 transmisă S.C. .X. S.R.L. – .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./21.12.2010 transmisă S.C. .X. S.A. –.X.;
- adresa cu numărul AIF .X./22.12.2010 transmisă S.C. .X.S.R.L. .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./22.12.2010 transmisă S.C. .X. S.R.L. .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./21.12.2010 transmisă S.C. .X. S.R.L. .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./21.12.2010 transmisă S.C. .X. S.A. .X.;
- adresa cu numărul AIF .X./21.12.2010 transmisă S.C. .X. S.R.L. .X., prin aceste adrese au solicitat comunicarea prețului mediu de vânzare realizat în perioada aprilie – iulie 2009 pentru tranzacțiile efectuate cu produsele NPK X(MG+B) și NPK X(S+ZN) sau similare. La aceste adrese, organele de inspecție fiscală au primit un număr de 5 comunicări privind prețul mediu solicitat.

Organele de inspecție fiscală au constatat diferențe de preț în sumă totală de .X. lei, din care, .X. lei prin revânzarea mărfii constând în îngrășământe chimice către furnizorul afiliat .X. Lituania, la preț de vânzare net inferior celui de piață estimat și .X. lei prin revânzarea mărfii constând în îngrășământe chimice către furnizorul afiliat .X. Lituania, la preț de vânzare net inferior celui de piață estimat și care au fost luate în calculul profitului impozabil și al impozitului pe profit recalculat.

Cu valoarea diferenței de venituri în sumă totală de .X. lei stabilite de organele de inspecție fiscale în urma identificării tranzacțiilor similare valabile pentru societăți independente, a influențat rezultatul fiscal realizat de societate la 31.12.2009.

2. Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal conform art.21 alineat 4 lit.m din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu servicii de management și consultanță în sumă totală de .X. lei efectuate de .X. Lituania. În perioada efectuării acestor cheltuieli S.C. .X. S.R.L. nu a obținut creșteri de venituri, rezultând că aceste costuri sunt nedeductibile.

3. De asemenea, organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile cu servicii de management în sumă de .X. lei înregistrate în contul 628.01, în conformitate cu art.21 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

efectuate de .X. Lituania, servicii pentru care la data controlului S.C. .X. S.R.L. nu a demonstrat necesitatea efectuării lor, în perioada efectuării acestor cheltuieli S.C. .X. S.R.L. nu a obținut creșteri de venituri, rezultând că aceste costuri sunt nedeductibile. Cu suma de .X. lei a fost influențat rezultatul fiscal realizat de societate la 31.12.2009.

4. În perioada 01.01.2009-31.12.2009 au fost efectuate cheltuieli de protocol în sumă de .X. lei nedeductibile fiscal luate în calcul la stabilirea profitului impozabil, fiind influențat rezultatul fiscal realizat de societate la 31.12.2009.

5. Organele de inspecție fiscală au considerat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile efectuate de acționari (cheltuieli cazare clienți și restaurant) în sumă totală de .X. lei întrucât reprezintă „*cheltuieli făcute în favoarea acționarilor sau asociațiilor, altele decât cele generate de plăți pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la prețul de piață pentru aceste bunuri sau servicii*”, și TVA aferentă în sumă de .X. lei.

Pierderea fiscală care a fost raportată de societate prin Declarația 101 privind impozitul pe profit pe luna 12 anul 2009, înregistrată cu nr..X. /23.04.2010 cu suma totală de .X. lei a fost anulată, organele de inspecție fiscală stabilind în final impozit pe profit de plată în sumă de .X. lei.

La data de 31.12.2009 S.C. .X. S.R.L. nu înregistrează pierdere fiscală de recuperat nici din perioada curentă și nici din perioada anterioară.

Pentru plata cu întârziere a diferențelor față de declarațiile depuse la organul fiscal teritorial în sumă de .X. lei constatate prin prezentul raport de inspecție fiscală, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează majorări de întârziere în sumă de .X. lei în conformitate cu prevederile art.120 lit.2 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. au înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul .X., sesizarea penală nr. AIF .X. /13.01.2011, aflată în copie la dosarul cauzei, prin care solicită continuarea cercetărilor în vederea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor de sustragere în întregime sau în parte de la plata obligațiilor fiscale a S.C. .X. S.R.L., în conformitate cu prevederile art.9 alin.1 lit.a) în Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la

dosarul cauzei, precum și prevederile invocate de organele de inspecție fiscală și de contestatoare, se rețin următoarele:

Referitor la suma totală de .X. lei reprezentând:

.X. lei - impozit pe profit;

.X. lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit

1. a) Referitor la diferența de preț în sumă totală de .X. lei stabilită de organele de inspecție fiscală ca urmare a revânzării mărfii către furnizor afiliat, Agenția Natională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă metoda utilizată de organele de inspecție fiscală pentru compararea prețurilor de piață în vederea identificării prețului de piață aferent tranzacțiilor efectuate de contestatoare este legală, în condițiile în care contestatoarea nu prezintă documente din care să rezulte o altă situație față de cea constatată de inspecția fiscală.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate la S.C. .X. S.R.L., organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice .X. - Activitatea de Inspecție Fiscală au emis Decizia de impunere nr. AIF.X/11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr.AIF..X./11.01.2011.

În perioada aprilie 2009-noiembrie 2009 S.C. .X. S.R.L. a vândut în pierdere îngrășământ chimic complex NPK X(S+ZN) și NPK X(MG+B), achiziționat de la .X. LITUANIA. Societatea achiziționează în perioada februarie – iunie 2008 cantitatea de X tone de îngrășământ chimic complex NPK X(S+ZN), îngrășământ din care, în aprilie –septembrie 2009, vinde sub valoarea costului de achiziție cantitatea de .X. tone de îngrășământ, *înregistrând o pierdere din vânzare în sumă de .X. lei* (din această cantitate, .X. tone au fost revândute furnizorului în perioada aprilie – iulie 2009 la preț în EUR/tonă net inferior prețului de achiziție, iar în urma acestei operațiuni, S.C. .X. S.R.L. rămâne cu obligație neachitată către furnizorul afiliat indirect .X. LITUANIA).

Societatea achiziționează în perioada ianuarie –iulie 2008 cantitatea de .X. tone de îngrășământ chimic complex NPK X(MG+B) îngrășământ din care, în perioada iunie- noiembrie 2009, vinde sub valoarea costului de achiziție cantitatea de X tone de îngrășământ, *înregistrând pierdere din vânzare în sumă totală de .X. lei* (din această cantitate, X tone au fost revândute furnizorului în perioada aprilie – iulie 2009 la preț în EUR/tonă net inferior prețului de achiziție, iar în urma acestei operațiuni, S.C. .X. S.R.L. rămâne cu obligație neachitată către furnizorul afiliat indirect .X.

LITUANIA). Furnizorul .X. LITUANIA, este controlat în proporție de 100% de către asociatul majoritar al .X. LITUANIA / .X. LITUANIA deține și 51% din părțile sociale ale S.C. .X. S.R.L.

În urma inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de preț în sumă totală de .X. lei prin revânzarea mărfii către furnizorul afiliat .X. LITUANIA, la preț de vânzare net inferior celui de piață estimat și luată în calculul profitului impozabil și al impozitului pe profit recalculat.

În susținerea cauzei, societatea argumentează faptul că *“situația tranzacționării în interiorul aceluiași grup, dovada realității prețului de vânzare la prețul pieței se dovedește de către contribuabil, prin întocmirea Dosarului prețurilor de transfer, la solicitarea organelor de inspecție fiscală. În ipoteza în care societatea nu prezintă Dosarul prețurilor de transfer sau nu îl completează în acord cu cerințele inspectorilor, organele de inspecție fiscală pot proceda la estimarea prețului de piață prin mai multe metode, cea preferată în general fiind metoda comparației prețurilor, iar pentru a opera această metodă trebuie să identifice în piață cel puțin 3 tranzacții comparabile de produse comparabile între societăți comparabile și independente.”*

De asemenea, societatea în susținerea cauzei invocă faptul că *“adresele de răspuns ale societăților întrebate de organele de inspecție fiscală sunt irelevante, atâta vreme cât nu există date despre elementele concrete ale tranzacțiilor – produs, termen de plată, termen de livrare, condiții de livrare, transport. Pentru a sublinia absurdul situației create, societatea consideră că, în întreaga perioadă de activitate, nu a atins niciodată, nici în perioada de explozie a prețurilor în piață, nivelul pretins de organele de inspecție fiscală pentru perioada de criză.”*

În drept, sunt aplicabile prevederile art.11 alin.2 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;” coroborate cu

prevederile pct.23 lit.a și pct.25 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

23.” La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor;

25.”Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);

b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.”

De asemenea, sunt aplicabile și prevederile art.1 B2 lit.f din O.M.F.P. nr.222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer, Anexa 1, care stipulează:

“2. prezentarea analizei comparative:

a) caracteristicile bunurilor sau serviciilor;

b) analiza funcțională (funcții, riscuri, mijloace fixe utilizate etc.);

c) termenii contractuali;

d) circumstanțele economice;

e) strategii de afaceri specifice;

f) informații cu privire la tranzacții comparabile externe sau interne;, coroborate cu prevederile art.2 alin.1 și art.3 alin.3 din Anexa nr.3 din O.M.F.P. nr.222/2008 privind conținutul dosarului prețurilor de transfer

“ ART. 2 Capitolul "Estimarea prețurilor de transfer" va cuprinde următoarele:

1.prezentarea motivului de fapt cu privire la neprezentarea/prezentarea incompletă a dosarului prețurilor de transfer, urmare a două solicitări consecutive. Prezentarea incompletă a dosarului prețurilor de transfer reprezintă lipsa datelor necesare organului fiscal competent, pentru stabilirea dacă prețurile de transfer practicate sunt la preț de piață;”

ART. 3

“Estimarea prețurilor de transfer prevăzută la art. 2 alin. 3 se va efectua astfel:(...)

3. pentru stabilirea valorii estimate a tranzacției se va utiliza valoarea medie aritmetică a cuantumurilor tranzacțiilor similare identificate conform pct. 1.”

Față de prevederile legale de mai sus se reține că, tranzacțiile între persoane afiliate se realizează conform principiului prețului pieței libere, respectiv în condițiile stabilite sau impuse care nu trebuie să difere de relațiile comerciale sau financiare stabilite între întreprinderi independente iar la stabilirea profiturilor persoanelor afiliate se au în vedere principiile privind prețurile de transfer.

De asemenea, se reține că, în cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. În vederea identificării prețurilor medii de vânzare practicate de societăți de profil în perioada verificată pentru tranzacții efective cu produse similare a fost solicitat contribuabilului dosarul prețurilor de transfer pentru tranzacții derulate cu persoane afiliate.

Se reține, din documentele existente la dosarul cauzei că, organele de inspecție fiscală au utilizat metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente.

Din textul de lege se retine că pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile - compararea internă a prețurilor și la compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile -compararea externă a prețurilor.

Din documentele analizate la dosarul cauzei se reține faptul că prezentarea incompletă a dosarului prețurilor de transfer reprezintă efectuarea de tranzacții cu persoane afiliate fără justificarea cuantumului prețurilor de transfer practicate, poziționarea dosarului prețurilor de transfer trebuia efectuată de societatea contestatoare pe vânzarea de îngrășăminte chimice și nicidecum pe aprovizionări din afara teritoriului țării noastre.

Organele de inspecție fiscală în mod legal au luat în calcul prețurile medii de vânzare, întrucât vânzările de îngrășăminte către societatea afiliată s-a efectuat în perioada analizată.

Se mai reține faptul că societatea contestatoare în cuprinsul dosarului prețurilor de transfer, în fundamentarea prețului de vânzare practicat a prezentat doar date statistice extrase din Internațional Fertilizer Bulletin și nu prețuri de vânzare efectiv realizate de societăți similare.

În această situație, organele de inspecție fiscală au estimat prețul de piață, utilizând metoda comparației prețurilor prin identificarea în piață a trei tranzacții comparabile, de produse comparabile și societăți comparabile.

S.C .X. S.R.L. este comerciant de îngrășăminte chimice complexe (și nu producător), rezultând că au fost solicitate prețuri comparabile în vederea efectuării estimării de la comercianți din România.

Din documentele aflate la dosarul cauzei referitor la studierea raportului de vânzări către .X. LITUANIA pentru îngrășămintele complexe chimice a rezultat că vânzările în pierdere s-au efectuat în perioada aprilie – iulie 2009, iar în vederea identificării prețurilor medii de vânzare practicate de societăți de profil în perioada verificată pentru tranzacții efective cu produse similare, organele de inspecție fiscală au solicitat informații de la un număr de 10 societăți de profil din țară primind răspuns de la un număr de 3 comunicări privind prețul mediu pentru îngrășămintele complexe chimice similare vândute de S.C .X. S.R.L.

Astfel, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, susținerea contestatoarei, conform căreia „ adresele de răspuns ale societăților întrebate de organele de inspecție fiscală sunt irelevante, atâta vreme cât nu există date despre elementele concrete ale tranzacțiilor – produs, termen de plată, termen de livrare, condiții de livrare, transport. Pentru a sublinia absurdul situației create, societatea consideră că, în întreaga perioadă de activitate, nu a atins niciodată, nici în perioada de explozie a prețurilor în piață, nivelul pretins de organele de inspecție fiscală pentru perioada de criză.”

Având în vedere cele precizate, precum și faptul că S.C .X. S.R.L. nu aduce în susținerea contestației argumente și documente care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și în temeiul art. 216 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală,

republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 12.1. lit. a) din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată potrivit carora contestația poate fi respinsă ca *“neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*, contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru acest capăt de cerere, **va fi respinsă ca neîntemeiată.**

1.b) Referitor la cheltuielile stabilite de organele de inspecție fiscală ca fiind nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, reprezentând :

- cheltuielile cu serviciile de management, consultanță în sumă totală de .X. lei efectuate de .X. LITUANIA ;

- cheltuielile cu prestări servicii înregistrate în contul 628.01 în sumă totală de .X. lei;

- cheltuielile efectuate de acționari (cheltuieli cazare clienți și restaurant) în sumă totală de .X. lei ;

- cheltuielile privind TVA nedeductibilă în sumă de .X. lei aferentă cheltuielilor efectuate de acționari;

- cheltuielile de protocol în sumă de .X. lei, *cauza supusă soluționării este să se stabilească dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestație, S.C. .X. S.R.L. nu aduce niciun argument în susținerea acestuia.*

În fapt, prin Decizia de impunere nr.AIF .X./11.01.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății impozit pe profit suplimentar în sumă de .X. lei și majorări de întârziere aferente în sumă de .X. lei.

Societatea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit datorat ca urmare a stabilirii de către organele de inspecție fiscală a diferenței de venituri (valoarea estimată a prețului de piață în tranzacțiile cu îngrașăminte chimice) în sumă totală de .X. lei așa cum s-a reținut la capitolul III pct.1 a) impozit pe profit din prezenta decizie. *Pentru diferența de impozit pe profit contestat stabilit ca urmare a neacordării deductibilității de către organele de inspecție fiscală pentru : cheltuielile cu serviciile de*

management, consultanță în sumă totală de .X. lei efectuate de .X. LITUANIA, cheltuielile cu prestări servicii înregistrate în contul 628.01 în sumă totală de .X. lei, cheltuielile efectuate de acționari (cheltuieli cazare clienți și restaurant) în sumă totală de .X. lei, cheltuielile privind TVA nedeductibilă în sumă de .X. lei aferentă cheltuielilor efectuate de acționari, cheltuielile de protocol în sumă de .X. lei, S.C. .X. S.R.L. nu aduce niciun argument în susținerea contestației.

În drept, prevederile art.206 alin.1 lit.c și lit. d din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizează :

“Contestatia se formuleaza in scris si va cuprinde: [...]c) motivele de fapt si de drept; d) dovezile pe care se intemeiază contestatia [...]”; coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată., care precizează :

“Contestatia poate fi respinsa ca: [...] b) nemotivata, in situatia in care contestatorul nu prezinta argumente de fapt si de drept in sustinerea contestatiei sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse solutionarii”.

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de drept și de fapt, precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care se înțelege să conteste un act administrativ fiscal, potrivit pct.2.4 din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede: **“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”**

Se reține că societatea, deși contestă suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe profit suplimentar și accesoriile aferente în sumă de .X. lei stabilite prin Decizia de impunere nr.AIF .X./11.01.2011, aduce motivații în susținerea cauzei doar referitor la diferența de venituri stabilite prin Raportul de inspecție fiscală în sumă totală de .X. lei ca urmare a utilizării în mod inadecvat a metodei comparației prețurilor în identificarea prețului de piață aferent tranzacțiilor supuse inspecției fiscale, fără a aduce argumente de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală în ceea ce

privește cheltuielile stabilite ca fiind nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit.

Se reține că societatea, deși contestă și sumele reprezentând : cheltuielile cu serviciile de management, consultanță în sumă totală de .X. lei efectuate de .X. LITUANIA, cheltuielile cu prestări servicii înregistrate în contul 628.01 în sumă totală de .X. lei, cheltuielile efectuate de acționari (cheltuieli cazare clienți și restaurant) în sumă totală de .X. lei, cheltuielile privind TVA nedeductibilă în sumă de .X. lei aferentă cheltuielilor efectuate de acționari, cheltuielile de protocol în sumă de .X. lei, cuprinse în calculul stabilirii impozitului pe profit în sumă totală de .X. lei, nu aduce nici un fel de motivații în susținerea cauzei de natură să modifice constatările organelor de inspecție fiscală.

Singurul argument al contestatoarei față de constatările organelor de inspecție fiscală în sensul necuprinderii în cadrul cheltuielilor nedeductibile a Contractului de management încheiat cu .X. LITUANIA respectiv faptul că *“cheltuielile cu pregătirea salariaților societății au fost reale, sunt justificate cu documente contabile și cu evidențele interne ale ambelor societăți și au fost efectuate în scopul obținerii de profit încât nu există temeieri pentru încadrarea acestora la categoria cheltuieli nedeductibile”*, nu este de natură să înlăture constatările acestora, întrucât societatea nu prezintă documente în justificarea prestării efective a acestor servicii și în perioada efectuării acestor cheltuieli nu a obținut creșteri de venituri și nu demonstrează pe text de lege că respectivele constatări ale organelor de inspecție fiscală sunt eronate. Totodată, între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății mamă, în numele grupului ca un tot unitar, și nu poate fi cerută o renumerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației care să fie justificat cu documente, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar ce face obiectul acestui capăt de cerere, se va respinge ca nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru sumele reprezentând :

- cheltuielile cu serviciile de management, consultanță în sumă totală de .X. lei efectuate de .X. LITUANIA ;

- cheltuielile cu prestări servicii înregistrate în contul 628.01 în sumă totală de .X. lei;

- cheltuielile efectuate de acționari (cheltuieli cazare clienți și restaurant) în sumă totală de .X. lei ;
- cheltuielile privind TVA nedeductibilă în sumă de .X. lei aferentă cheltuielilor efectuate de acționari;
- cheltuielile de protocol în sumă de .X. lei.

Având în vedere soluțiile pronunțate la punctul 1(1.a),1.b)) din prezenta decizie se va respinge ca neîntemeiată și nemotivată contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma totală de .X. lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală .

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de .X. lei aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, se reține că acestea sunt accesorii în raport cu debitul principal și în consecință, conform principiului „accessorium sequitur principale”, se va respinge contestația și pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată și nemotivată.

2. În ceea ce privește contestația formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. nr..X./11.01.2011, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată, S.C. .X. S.R.L., neaducând niciun argument în susținerea cauzei.

În fapt, S.C. .X. S.R.L. contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr..X./11.01.2011, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.206 alin.1) lit.c) și lit.d) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:(...)

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]

coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.b din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează :

„Contestația poate fi respinsă ca : b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

În baza celor reținute și având în vedere că S.C. .X. S.R.L., deși contestă Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./11.01.2011, nu aduce argumente și documente justificative prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală, **contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată**, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./11.01.2011, în conformitate cu prevederile pct.2.4 din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, potrivit căroră: **“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”**

3. În ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF..X./10.01.2011, cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care această dispoziție nu se referă la stabilirea măsurii de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare.

În fapt, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF..X./10.01.2011, organele de inspecție fiscală, având în vedere constatările consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr.AIF..X./11.01.2011, au dispus ca măsură:

- rectificarea erorilor constatate prin controlul efectuat și menționate analitic în Raportul de inspecție fiscală nr.AIF..X./11.01.2011.

În drept, sunt aplicabile prevederile art.205 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

[...]

(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.

(4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat ” coroborat cu prevederile art.206 alin.(2) din același act normativ:

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.[...]”

Totodată, în ceea ce privește competența de soluționare, se reține că potrivit prevederilor art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsură, se soluționează de către:

[...]

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.”

Potrivit acestor prevederi legale se reține că Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală are competența de soluționare numai a contestațiilor formulate

împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri și numai pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 3 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate mai sus, emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală, indiferent de cuantum.

Prin urmare, având în vedere dispozițiile legale imperative citate mai sus și întrucât măsura stabilită în sarcina S.C. .X. S.R.L. prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.AIF..X./10.01.2011 nu se referă la stabilirea măsurii de diminuare a pierderii fiscale, se reține că **Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu are competența de soluționare a dispoziției de măsuri în cauză**, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat, în conformitate cu prevederile art.209 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente ”, coroborate cu pct.5.2. din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede :

“5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.”.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza prevederilor art.216 alin.1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.12.1 lit.a) și lit.b) din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- impozitul pe profit în sumă de .X. lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei.

2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. .X./11.01.2011.

3. Constatarea necompetenței materiale a Direcției generale de soluționare a contestațiilor privind soluționarea contestației formulată de S.C. .X. S.R.L. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. AIF..X./10.01.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau la Tribunalul .X. în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL
X